

КУЧЕРЯВЕНКО ВІКТОРІЯ СЕРГІЙВНА

*аспірант кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

**СПРОСТУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ
ПРО МОЖЛИВІ ФАКТИ ПОРУШЕННЯ ВИМОГ
АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

29 серпня 2019 року у Верховній Раді України, з метою вдосконалення законодавства у сфері захисту викривачів корупції, було зареєстровано проект Закону України № 198-ІХ «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції»». В першочерговій редакції проекту Закону були висловлені пропозиції щодо доповнення ч. 4 ст. 277 ЦК України положенням відповідно до якого особа-викривач звільнявся б від обов'язку спростування інформації, поширеної ним шляхом повідомлення про можливі факти порушення вимог антикорупційного законодавства через внутрішні або регулярні канали повідомлення в порядку, передбаченому Законом України «Про запобігання корупції»; ч. 6 ст. 277 ЦК України положенням відповідно до якого фізична особа особисті немайнові права якої було порушено внаслідок повідомлення викривачем інформації про можливі факти порушення вимог антикорупційного законодавства через зовнішні канали (через фізичних чи юридичних осіб, у тому числі через засоби масової інформації, журналістів, громадські об'єднання, професійні спілки тощо), наділялась би правом на відповідь.

13 вересня 2019 року за наслідками розгляду законопроекту в першому читанні Верховною Радою було прийнято рішення про прийняття законопроекту за основу з дорученням Головному комітету підготувати його до другого читання. З урахуванням зауважень і пропозицій висловлених суб'єктами права законодавчої ініціативи, Головним комітетом було підготовлено законопроект до другого читання. 17 жовтня 2019 року за результатами розгляду законопроекту в другому читанні Верховна Рада прийняла рішення про прийняття законопроекту в другому читанні та в цілому.

З прийняттям Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції»», ч. 6 ст. 277 ЦК України було доповнено положенням щодо можливості реалізації права на відповідь фізичною особою особисті немайнові права якої були порушені внаслідок поширення викривачем інформації про можливі факти порушення вимог антикорупційного законодавства, а розділ VIII Закону України «Про запобігання корупції» доповнено ст. 53-8, яка містить положення відносно юридичної відповідальності викривача. Так, зокрема ч. 3 ст. 53-8 Закону визначено, що у разі не навмисного повідомлення викривачем недостовірної інформації вона підлягає спростуванню у порядку, визначеному Цивільним кодексом України.

Аналіз вищенаведених нововведень, норм Конституції України та норм основного акту цивільного законодавства, свідчить про існуючу законодавчу неузгодженість з питання підстав спростування недостовірної інформації про можливі факти порушення антикорупційного законодавства. Адже, відповідно до положень ч. 4 ст. 32 Конституції України, кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію. Відповідно до положень абз. 3 ч. 6 ст. 277 ЦК України спростування недостовірної інформації здійснюється незалежно від вини особи, яка її поширила.

З огляду на вищезазначене та з урахуванням положень ч. 3 ст. 8 Конституції України, абз. 3 ч. 2 ст. 4 ЦК України, доходимо до висновку, що фізична особа особисті немайнові права якої були порушені внаслідок поширення недостовірної інформації про можливі факти порушення вимог антикорупційного законодавства, вправі спростувати таку інформацію незалежно від того на що був спрямований умисел викривача.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Фасій Б. В.

ПЛЮШКО ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ

*аспірант кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЩОДО АНАЛІЗУ ПІДСТАВ ДЛЯ РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ ТА В УКРАЇНІ

Сім'я – це основа суспільства, саме тому без сім'ї неможливе існування як самого суспільства, так і держави [5]. Сім'я є унікальним соціально-правовим інститутом.

До теперішнього часу сім'я є найбільш стійким соціальним утворенням, змінюються форми сім'ї, що виконуються її функції, але сама сім'я як унікальний соціальний інститут зберігається. Необхідність зміцнення сім'ї виступає основним принципом сімейного законодавства України (ч. 2 ст. 1 СК України) [1].

На жаль, сучасні показники співвідношення шлюбів та розлучень в Україні, свідчить про нестабільність шлюбних відносин: розлученнями закінчуються в середньому 50 % шлюбів [6].

Розірвання шлюбу подружжям, як правило, припиняє сімейні відносини, породжує майнові, перш за все житлові проблеми, проблеми здійснення батьківських прав батьків, які проживають окремо від дитини, обмежує право дитини жити і виховуватися в сім'ї своїх батьків і багато інших, які свідчать про кризу, пережитому сучасної українською родиною.